

Leviathan odběhl, zanechal za sebou padlé Kartágo, všichni jsou ještě zalezlí, neodvažují se pohnout.

Žid: *(asi po pěti vteřinách, prolomí mlčení, keřčí, ale nevstává)* „Co to bylo za věc, toto?!“

Lovkyně vyskočí na nohy, jde doleva kudy odběhl Leviathan, ostražitě hlídá, hledá stopy, je připravena k boji, kdyby se obluda zase vrátila.

Jednička: *(Vzpamatuje se, vstává, opraňuje se, jde si stoupnout doprostřed jeviště)* „Nerad bych se mýlil, ale domnívám se, že ta voda tak úplně pitná není.“

Trojka: *(Vzpamatuje se, vstává, opraňuje se, jde si stoupnout doprostřed jeviště vedle jedničky zprava)* „Pozor na indukci, vždycky se může jednat o ojedinělý případ. Měli bychom podniknout více experimentů a ne takto kvapně generalizovat.“

Dvojka: *(Vzpamatuje se, vstává, opraňuje se, jde si stoupnout doprostřed jeviště vedle jedničky zleva)* „Souhlasí. Koho obětujeme teď? Kdo je na radě?“

Žid: *(Z povzdálí. Rozmrzele napravuje škody, kontroluje trezor, nezúčastněně a mimochodem ukazuje na Nýmanda.)* „Tamten pomatený šašek...“

Nýmand se utíká skryt za filosofy, jde mu o život – vidí ostatně, co voda dovede. Drží se filosofických nobavic jak máminých sukni.

Nýmand: *(nesouhlasí)* „Tak to ne! Do toho mě nemůžete nutit! Mám svá práva! Tady pánové to říkají!“

Peón: *(podává mu věrtel)* „Musíš to udělat pro skupinu! Beztoho jsi tu úplně na nic!“

Peón s nádobou a Nýmand teď stojí před filosofy, kteří dění zvědavě sledují. Nýmand už je tak maličký a zoufalý, že kleč na zemi. Peón mu stále silněji vnucuje nádobu.

Nýmand: *(zarákává se filosofy)* „Nejsem na nic! Já jsem tu s nimi! Já jsem jako oni! Poslechněte si chytré pány!“

Lovkyně: *Vrátí se zpátky z hlídky, rázně zakročí* „Dost! Té kontaminované břčky se nikdo další ani nedotkne! Bere peónovi nádobu, vylévá ji a zabazuje. Jeden mutant bohatě stačí. *(K témuž peónovi.)* Zaházejte tu studnu!“

Peón: „Ano, madam.“ *Peón odchází zabazovat studnu.*

Nýmand poněkud nabývá sebevědomí, tj. pochopí, že je z tobo venku a odplíží se dozadu mimo dění, ale zůstává u filosofů, plazí se kolem nich jak pes.

Lovkyně: „Jsme tam, kde jsme byli. Vodu nemáme a teď nám tu navíc běhá obluda.“

Jednička se rozblíží po padlém Kartágu, peóni povětšinou jen sedí v troskách a tváří se nešťastně.

Jednička: „Duch naší skupiny potřebuje poněkud povzbudit.“

Dvojka: „Přesně tak! Je třeba plamenným projevem vyškrábat poslední zbytky odvahy v našich zoufalých poddaných... tedy vlastně zoufalých rovnoprávných signatářích.“

Nýmand: *spíš jen blesne filosofům zpoza zad* „Ano! Správně!“

Trojka: *(Předstoupí dopředu k Lovkyni, dívá se na ni významným pohledem)* A ten projev by měl pronést ryzí vůdce, hodný následování. Skutečný charakter bez bázně a hany. *(Až obdivně.)* Krásný duch ve svůdném těle....

Lovkyně poněkud zkerotne, tváří se být snad i polichocena. Ale je to samolibý výraz ve stylu „tenhle možná nebude takový imbecil“, nikoliv skutečné polichocení.

Trojka: *rázně se obrátí a gestem ruky zahrne své kolegy* „Tedy jeden z nás!“

Lovkyni se do očí vrátí vražda, jde si ke všem čertům, dění pro ni ztratilo fazonu, tj. odchází opět na kraj jeviště hlídat před Leviathanem, sleduje jeho stopu a sleduje ji až do zákalisí. Jednička, pro kterého „jeden z nás“ znamená „on“ se hbitě přesune na „řečnický stupínek“, tedy tam, kde blabé paměti ležely jeho knihy, jako by Trojka mluvil právě k němu. Odkáše si a začne důstojně hovořit.

Všichni mu postupně začnou věnovat pozornost. Filosofové zaujmou pozici zleva i zprava, ale udržují si od něj uctivý odstup. Žid si taky jde poslechnout, co se děje, stojí tedy kousek od svého trezoru. Nýmand si přejde naopak doprava. Peóni vzadu utvoří půlkruh, kterým zaberou celou šíř jeviště.

Jednička: *Pateticky* „Podívejme se pravdě do očí.“

Nýmand: „Do očí! Ano! Přímo do očí!“

Jednička: „Čelíme hned několika kritickým problémům. Nemáme vodu *(dramatická pauza)*, nemáme jídlo *(dramatická pauza)*, nemáme potomky *(dramatická pauza)*, nemáme spoustu dalších věcí.“

Nýmand: „Nemáme! To teda nemáme! Fakt!“

Jednička: „A k tomu nás ohrožuje krvežíznivá bestie, kterou jste sami stvořili. A jsme v tom úplně sami! Ani Bůh nám nepomůže. Bůh je totiž mrtev! ~~Proto navrhuji...~~“ *Apoziopeze se škrtá, aby měl Nýmand dost prostoru. Jednička se místo toho odmlčí s dramatickým pohledem upřeným do bledíště.*

Peón (*ten nejdále od Jedničky a nejbliže k Nýmandovi*) : „Cože? Co to říkal?“

Nýmand: „Říkal, že bůh je mrkev!“

Peón: „Opravdu mrkev?“

Nýmand: „Ano, vždyť to říkají Oni (*ukazuje prstem směrem k filosofům*), tak to je pravda! Bůh je Mrkev! Je to Mrkev!“

Peón: „Mrkev... To dává smysl. Děkuji.“ *A vděčně Nýmandovi stiskne rameno. Nýmand je tím nápadně zaskočen a potěšen.*

Jednička: (*chystá se znovu promluvit, zjednává si pořádek*) „Kolegové, prosím!“

Žid: (*líně, vypočítavě, Shylock*) „Ne, že bych vám do toho chtěl skákat, ale s tou vodou to není úplně přesné. Čekal jsem na vhodnou příležitost, až ceny patřičně vzrostou. Což je právě teď. Proto říkám, mám vodu.“ (*A zvedá nad hlavu pár lahví s vodou, které vytáhne z trezoru.*)

Jednička: *Nechce přijít iniciativu, voda ho nezajímá, netrpělivě* „... kdybyste mi laskavě věnovali pozornost...“

Peón: „Voda!“

~~Loz. a fil.~~ **Jiný peón:** „On má vodu!“

Peóni se překotně nakupí kolem Žida, respektive uspořádají takový chumel po jeho pravé straně. Na Žida zatím musí být vidět. Dvojka s Trojkou si k chumlu zvědavě popojdou, takže na svém místě zůstává jen velmi nevrle se tvářící Jednička, zaseklý ve svém řečnickém gestu, a Nýmand, který stále bilancuje Mrkev.

Nýmand: (*přemýšlí, dochází k zásadnímu objevu, na Žida se ale nedívá, upírá zamýšlený pohled do publika, pouze jej zahrnuje gesty rukou*) „Má vodu. Toho nám seslal... Mrkev! Musíme vzdát Mrkvi díky! (*už ho to napadlo, jáás*) Sláva Mrkvi!“ (*Načež se Nýmand ztrácí ze scény.*)

Žid: „Pomalu, pomalu. Netlačte se, prosím, na všechny se dostane. Zaváděcí cena jedné láhve této osvěžující vody je jedno sto korun. Levnější vodu jinde nekoupíte.“ *Zvedá lahev nad hlavu jak svatý grál. Druhou rukou vymezuje celní prostor a odstrkuje dotěrné peóny*

Dvojka: *zvědavě, jen využívá příležitost rozpoutat polemiku* „Ale vždyť žádné oběživo nemáme. Jak vám máme zaplatit?“

Peóni: „Nó.“

Žid: *svěsí ruku, drubou se drbe na hlavě* „No jo, herdek filek. Co s tím? *po krátkém zamyslení, následující věty říká poněkud nenadšen* Tak uděláme směnný obchod. Co máte?“

Peón: „Nic.“

Žid: „Nic? *Opět se zamyslí.* Hm, to je málo. *(chvíli nad tím přemýšlí, pak s jistou neochotou přijde k obtížnému rozhodnutí)* Víte co? *jako by jim svěřoval něco, co chce udržet v tajnosti sám před sebou. Zprvu mluví jaksi provinile, ale rychle se vžívá i do této role židovské banky* Tak já vám nějaké peníze dám. *(Tabá balíček bankovek z trezoru a rozdává je kolemstojícím.)* Tady, berte. *(už zas s plnou parádou)* Můj skromný bankovní ústav vyhláší první emisi nové měny. Kurz k dolaru je třicet ku jedné. Jakékoli znehodnocení oběživa je trestné. *(Dokončuje emisi, poslední věta je pronesena už bez obchodního nadšení, říká si ji spíš pro sebe)* Tak, teď si můžete koupit tu vodu.“

Na Žida se vrhne vodychtivý dav peonů, přeskakují jeden přes druhého, sápon se ke vodě a kolem rozhazují peníze. Filozofové se oddělují od žízňového davu stranou, ten trochu utichne, aby byl slyšet jejich rozhovor.

Každý peón, který dokončí obchod, se vrátí zpět na výchozí pozici a započne s rekonstrukcí Leviathanem zničeného tábora.

Filozofové teď stojí uprostřed vepředu.

Jednička: „Kolegové, nevím, jak vy, ale já si to takhle teda nepředstavoval. Tohle je totální anarchie!“

Trojka: „Pravda, smlouva nám nějak vážne. Signatáři jsou dost neukáznění.“

Jednička: *(tručuje)* „Takhle se nedá pracovat!“

Dvojka: *taky tručovitě* „Já vám to ale říkal! Říkal jsem vám, že z těch cizáků nekouká nic dobrého! Měli jsme je nechat, ať si napíší svou vlastní smlouvu!“

Jednička: *(posměšně, stylem „vy jste asi debil“)* „Jo, a měli bychom tu smlouvy dvě, ne? Jednu na zimu a druhou na léto. Kolego, myslete.“

Trojka: *trucuje s ostatními* „A navíc to ani nejsou filosofové. Takže už si vlastně nejsme rovni! Takhle smlouva fungovat nemůže, oni se odmítají vzdát svých identit a začít tabula rasa! Hele, tamten lpí na svém mamonu (*přičemž ukáže na Žida*), ~~tamta~~ ta ženská (*Lovkyně není přítomna, proto neurčitě ukáže směrem k zákulisti*) na svých dovednostech, támhle ten zase (*ukazuje na přicházejícího Nýmanda a upřímně se zděsí*... Probůh, podívejte se na něj!“

Vchází Nýmand, oděn již jako Mrkví mesiáš. Má rozepjaté ruce, tváří se jak anděl pomsty. Místo plamenného meče ale svírá rudé šátky. Vystoupá důstojně po schodech, zastaví se více vlevo vpředu, upřesně všírocí pohled do publika. Začíná kázat, rozdává červené šátky.

Nýmand: „Bůh je Mrkev! Slyšte slovo mrkví! Na počátku stvořil Mrkev záhon a řádky! Záhon byl suchý a neobděláný.“

Jednička: *právě mu s tou šaškárnou došla trpělivost, nebudlá věnovat Nýmandovi pozornost* „A dost! Když to dokáží oni, tak my taky! Pánové – hop nebo trop. Zkusíme to ještě jednou!“

Dvojka: „Co bude ale se smlouvou? Co bude s tabula rasa?“

Trojka: *radostně sděluje svou náhlou smířčí epifanii* „Tak se svých identit vzdáme my! Když si budeme jako stádo ovcí rovni, můžeme uzavřít smlouvu a pak se filosofové zase stát!“

Jednička: *s velkou skepsí, moc se mu do toho nechce* „Přestat být filosofem? Jak se to dělá?“

Trojka: „Jak těžké to může být? Hele...“ *běží za opodál stojícím peónem s lopatou, směrem k chatrči* „Dej to sem!“ *Bere mu lopatu, drže ji naopak kope do země.*

Trojka: *chlubivě* „Koukejte! Jsem obyčejný peón! Kopu tady jámu, protože takové věci my, nefilosofové, děláme!“

1 + 2: *podívají se na sebe* „To je ono!“ *a rozhlížejí se honem, co by popadli do rukou*

Nýmand: *pokračuje ve svém temném zvěstování* „A nad záhonem se vznášel kořen Mrkví.“

Dvojka: „Postavím lis na olivy! Uhní!“ *vybání peóna, který cosi stavěl, a ničí jeho dílo. Patrně se bude jednat o latrínu, kterou se peón, který si teprve nedávno obstaral vodu, rozhodl zase postavit. Peón si stoupne nevěřičně za jeho záda a s hrůzou se dívá na Dvojkovo řádění.*

Jednička: *Nechce se nechat zabanbit, točí se dokola a honem hledá, kam skočit* „A já... pomůžu vám!“ *jde za P.A.B., která se stará o obeň* „Co děláte? Perete? Žehlíte? Kojíte?“

Bitch udělá na jedničku pár svůdných gest, Jednička přijde o hlas, padne mu čelist, sklouznou mu oči. Pak už si ho Bitch nevšímá, povyšuje rozdělování ohně na scéně z erotického filmu.

Žid: *už v tuble chvíli nemá zákazníky, tak se pustil do vyblašování* „Kupujte vodu, cena klesla na dvě stě korun! „

Žid se nevraživě utrhne na Trojku, který mezitím, tedy zatímco Jednička mluvil s Bitch, přestal křepčit s lopatou a teď obšťastňuje jeho.

Žid: *s vraždou v blase* „Co tady děláš?“

Trojka: „Pomáhám vám, protože jsem stejně hloupý jako vy! Kupujte vodu!“

Žid: „Jedeš od toho?“

Žid odstrčí Trojku, ten spadne na Dvojku, kterého mezitím, tedy zatímco Žid vyvolával vodu, vyhnal peón od „lisu“. Respektive nespadne, spíš se tak nějak srazí. Ukřivdění si spolu přejdou vpravo dopředu, tak aby bylo vidět na slintajícího Jedničku. Stojí tedy Jednička vzadu, pak Dvojka uprostřed, Trojka nejvíc vpravo.

Nýmand: „I řekl Mrkev ‚Budiž vláha!‘ a byla vláha. I oddělil vláhu od sucha a viděl, že vláha je *(dramatická pauza, vrhne krbavý pohled do publika)* mokrá.

S touto replikou se k Nýmandovi připojí jeden peón. Sedne si k němu a zvědavě si jej prohlíží. Nýmand mu kolem krku uváže šátek.

Dvojka: „To se nedá. *(dojde nicméně k nápadu, pomalu a soustředěně jej vysvětluje)* Víte co? Máme předstírat, že nevíme, že jsme filosofové, ne? Máme předstírat, že jsme idioti. Tak idiotsky zapomeneme na to, že máme zapomenout, že jsme filosofové, a vrhneme se na smlouvu s celou naší filosofií!“ *(je nadšen svým závěrem a hledá uznání u kolegů; Trojka horlivě přikyvuje, Jednička je ale stále zaujat Bitch, což se Dvojkově protiví)*

Dvojka: *netrpělivě, přejde k Jedničkovi a zamává mu před očima* „Haló, kolego! Posloucháte mě?“

Jednička: „Ééh...“ *oči pořád na Bitch, ze široka, ale s jasným cílem předkládá svou myšlenku, Dvojko dilema ho pranic nezajímá* „A co ta věc s tím zachováním druhu? Zachránit lidské pokolení? Množit se? Co?“

Žid: *(jak trhovkyně na jarmarku)* „Kupujte vodu! Víčka schovávejte, ještě se budou hodit!“

Ted' si Bitch všimli už i druzí dva. Stoupnou si po bok Jedničky a slintají nad ní neméně. Během jejich rozhovoru je Bitch obzvláště svůdná, vymyslí si nějakou činnost, která je toho hodná, nejlépe nějakou, při které se dá svorně kroutit hlavami kvůli lepšímu úhlu pohledu. Filosofům ale pozornost nevěnuje.

Dvojka: *(opatrným, zakoukaným tónem, už chápe, o co Jedničkovi jde)* „To by... šlo. V zájmu zachování společnosti.“

Trojka: *(identicky)* „Vědecky a zodpovědně...“

Jednička: „Pro začátek navrhuji vybrat nejkvalitnější samici a nejkvalitnějšího samce, kteří se zodpovědně a vědecky spojí. Navrhujete nějakou?“ *(Důležité se rozblíží.)*

2 + 3: „Tu.“ *(Oba bez přemýšlení vyberou Post-apo bitch.)*

Jednička: *(lebbe zakývve hlavou, stále stejnou dikcí)* „Myslel jsem si to. A spojím se s ní já.“

Krátká pauza, během níž filosofové vystřízliví. Dvojka a Trojka se na sebe podívají, už nad sebou zase mají kontrolu.

Dvojka: „Proč ne já?“

Trojka: „Ano, proč ne on?“ *obě naše Dvojky jsou ženy, Trojka se tedy po svém prohlášení zarazí a marně se snaží přijít na to, co je na situaci špatně.*

Post-apo bitch se počne družít s Post-apo bitcherem, než filosofové domluví, jejich námluvy skončí a Bitcher si ji odvádí do chatrče (tu by měli zřejmě stavět Peóni už v kolizi, prostoru je tam dost Tu už mají peóni zase postavenou).

Jednička: *sebevědomě oponuje* „Má disertační práce se okrajově týká eugeniky a mám tedy prokazatelně nejvyšší kvalifikaci.“

Nýmand: „Potom řekl Mrkev: Buď skleník nad záhonem *(opatrně vykukuje Leviathan a kradným krokem se plíží kolem osady, nejlépe tedy pod podiem)*, aby zachoval vláhu a vhodné pěstební podmínky. A viděl, že je to dobré.“

S touto replikou se k Nýmandovi připojí další peón, je opět ošátkován.

Dvojka: *neméně sebevědomě oponuje* „Nejvyšší kvalifikaci mám já. Na maturitním večírku jsem málem políbil opačné pohlaví, můžete to říct?“

Jednička: *rozumné argumenty mu už došly, tím větší důraz dává na svou poslední odpověď. Je to pro něj hotová věc – je suverén a basta* „Jenomže já jsem byl spravedlivě a poctivě zvolen suverénem. A už od Platóna je pravidlem, že vládci jsou nejkvalitnější materiál. Tak dejte pokoj, žena je moje.“

Dvojka a Trojka svorně smutně mlčí a sledují Jedničku, který by si rád vytáhl z davu svou vyvolenou, otočí se tam, kde ještě před chvílí stála, ale zjišťuje, že někam zmizela.

Jednička: „Kde sakra je?“

Žid: „Posledních pár lahví životodárné vody. Kdo koupí, neprohloupí. Nyní za akční cenu pouhých tří set korun!“ *(Židovi v ruce zbývá už jen jedna jediná láhev.)*

Nýmand: „I stvořil Mrkev zeleninu, aby byla obrazem božím, jako celer a petrželku je stvořil.“

Kolem Nýmanda se pomalu zastavují někteří Peóni (už kolem sebe má jistou skupinku), se zájmem jej poslouchají a berou si od něj šáteky. K Nýmandovi přijde další peón, dostane šátek. Má už tedy kolem sebe zhruba tři peóny.

Peón: „A co dělal Mrkev před tím, než stvořil ten posvátný záhon?“

Nýmand: *Na malou chvíli se vrátí jeho nýmandovské já, po tváři mu proběhne krátká panika. Ale poradí si.* „Ehmm, nó... přece luštil křížovky!“

Jiný peón: „No, ale to potom znamená...“ *(Je přerušen řvoucím Leviathanem.)*